

Wat is AUTISME?

Autisme wordt beschouwd als een ontwikkelingsstoornis met een neurologische oorzaak. De hersenen van mensen met Autisme functioneren anders. Hierdoor bestaan hun waarnemingen uit losse fragmenten met weinig verband. Er is echter nog niet vastgesteld welk deel van de hersenen anders zou functioneren. Bij personen met autisme kan de ontplooiing van onder andere de sociale relaties, de taal en de verbeelding heel verstoord verlopen.

De stoornis is al aanwezig voor de geboorte, maar voor het derde levensjaar niet duidelijk zichtbaar, en het kan niet genezen worden. Per individu kan de mate waarin autisme zich voordoet sterk verschillen. Zeer weinig personen vertonen álle symptomen.

Drie kenmerkende eigenschappen van Autisme zijn afwijkingen in de:

- communicatie
- verbeelding
- sociale interacties

Autisten blijven hangen in hun eigen interesse(s). Hun verhaal kan onverwachte wendingen nemen en is vaak associatief en fragmentarisch.

Echolalie(het herhalen van woorden of zinnen van anderen) komt vaak voor, vooral bij jongere kinderen met autisme maar is ook merkbaar bij oudere autisten, vooral in situaties met stress.

Door hun probleem met empathie is het ook erg moeilijk voor hen om zich in de gevoelens en gedachten gang van de ander te verplaatsen. Ook zijn mensen met autisme zelf niet goed in het verwoorden van hun gevoelens, omdat deze veel te abstract zijn om daar een concrete betekenis aan toe te kennen.

Wat de oorzaken van autisme betreft zijn er nog maar weinig wetenschappelijk goed onderbouwde conclusies.

- Een theorie stelt dat autisme zou worden veroorzaakt door een complexe interactie van verschillende genen.
- In 90% van de gevallen heeft autisme te maken met een erfelijke aandoening.
- De kans dat iemand autisme heeft, is vijftig tot honderd keer groter wanneer nog een andere persoon binnen het gezin dat heeft.
- Autisme komt vaker voor bij mannen dan bij vrouwen
- Er is geen verband gevonden tussen complicaties tijdens de geboorte en het ontstaan van autisme.

De diagnose is de erkenning door een autismedeskundige of een diagnosecentrum op basis van gedrags- of biologische criteria. De diagnose kan de basis vormen voor verwerking, ondersteuning en leren. Voor de verwerking is vooral de erkenning van de diagnose door de omgeving erg belangrijk. Voor ondersteuning vragen overheidsinstanties een diagnose ter staving.

Aan sommige universiteiten meent men Autisme te kunnen vaststellen op basis van urinetesten naar de stof IAG. Dit stofwisselingsonderzoek is nog in een onderzoeksfase.

Doorgaans is enige vorm van behandeling of ondersteuning raadzaam. Deze behandelingen zijn niet gericht op de genezing van autisme, maar op ondersteuning in het omgaan met Autisme.

- Verbetering van de communicatieve vaardigheden
- Inperken van stereotype gedragingen.
- Stimuleren en optimaliseren van sociale interactie
- Leveren van opvoedingsondersteuning.

Vormen van Pervasieve Stoornissen :

- Syndroom van Asperger : http://nl.wikipedia.org/wiki/Syndroom_van_Aasperger
- Hoogfunctionerend Autisme : http://nl.wikipedia.org/wiki/Hoogfunctionerend_autisme
- Autismespectrumstoornis (ASS): <http://nl.wikipedia.org/wiki/Autismespectrum>
- PDD-NOS : <http://nl.wikipedia.org/wiki/PDD-NOS>
- Syndroom van Rett : http://nl.wikipedia.org/wiki/Syndroom_van_Rett
- Desintegratiestoornis:
http://nl.wikipedia.org/wiki/Desintegratiestoornis_van_de_kinderleeftijd
- Klassiek Autisme : http://nl.wikipedia.org/wiki/Klassiek_autisme
- NLD : http://nl.wikipedia.org/wiki/Non-verbal_Learning_Disabilities